

Det må anses for mest praktisk, at bistanden ydes af den stedlige myndighed og ikke direkte af ligningsdirektoratet eller ligningsrådet.

Spørgsmål 22:

Hvilke regler påtænkes fastsat i medfør af § 32 D, stk. 2, sidste punktum, og hvad dækker udtrykket „m. v.“ over?

Svar:

Bestemmelsen i § 32 D, stk. 2, sidste punktum, tager sigte på fastsættelse af de regler, der skal gælde for afvikling af skattetilsvaret i tilfælde, hvor der i årets løb sker afbrydelser eller andre ændringer i skattepligtsforholdene. Det drejer sig navnlig om tilfælde, hvor en skattepligtig person fraflytter til udlandet eller afgår ved døden, eller hvor behandlingen af et dødsbo afsluttes. Endvidere omfatter bestemmelsen tilfælde, hvor personer indgår ægteskab, eller hvor et ægteskab opløses. Det vil utvivlsomt i nogle af disse tilfælde vise sig upraktisk, om der først efter årets udløb skal indgives selvangivelse og ske endelig afvikling af skattetilsvaret. F. eks. ved en persons fraflytning til udlandet eller ved privat skifte efter en persons død vil det i reglen være særdeles upraktisk at skulle afvente de sædvanlige selvangivelses- og skattebetalingsterminer. Her vil det både for de skattepligtige og for skattemyndighederne være hensigtsmæssigt at søge beskatningen afviklet i så nær tilknytning som muligt til de begivenheder, som bevirker ændringerne i skattepligtsforholdene. På den anden side taler praktisk-administrative hensyn for at gennemføre færrest mulige afvigelser fra de almindelige regler om ligning og skattebetaling. Den nærmere behandling af de heromhandlede særtilfælde vil bedst kunne fastlægges i forbindelse med den almindelige tilrettelæggelse af kildeskattens administration. Det er derfor fundet mest hensigtsmæssigt at overlade det til finansministeren at udforme bestemmelserne under hensyn til, hvad der efter det fortsatte arbejde med kildeskattens administration viser sig mest praktisk.

Det tilføjes, at der for så vidt angår særlig indkomstskat, som påhviler personer, der fraflytter til udlandet, i den gældende lov

findes bestemmelser, der bemyndiger finansministeren til at fastsætte de nærmere regler om ligning og ansættelse af den særlige indkomst og om opkrævning, indbetaling og forrentning af den særlige indkomstskat, jfr. lovens § 14, stk. 7.

Udtrykket „m. v.“ dækker navnlig over det i kildeskattelovens § 61, stk. 2, omhandlede tillæg til restskat og den i § 62, stk. 2, omhandlede godtgørelse i anledning af overskydende skat.

Spørgsmål 23:

Hvor langt er man nået med forhandlingerne med de kommunale myndigheder om de i § 32 D, stk. 3, nævnte forhold, og hvilke regler påtænkes fastsat herom som lovbestemmelser eller på anden måde?

Svar:

Der kan henvises til det som bilag 3 til lovforslag nr. 78 af 13. marts 1968 om ændring af kildeskatteloven optagne notat af 20. december 1967 indeholdende de af den daværende finansminister fastlagte retningslinier for den administrative tilrettelæggelse af kildeskatteordningen. Som anført i notatet er disse retningslinier, hvad angår fordelingen af arbejdet mellem stat og kommune, i overensstemmelse med aftalen af 14. september 1967 med kommunerne (bilag 2 til det nævnte lovforslag). Udformningen af nogle tekniske detaljer vedrørende fordelingen af opgaverne mellem de statslige og de kommunale myndigheder og mellem Datacentralen og de kommunale EDB-centraller forhandles videre med repræsentanter for kommunerne. De regler, man når frem til, vil mest hensigtsmæssigt kunne optages i en bekendtgørelse, idet der må forudses ændringer af fordelingen af arbejdsopgaverne, efterhånden som EDB-systemet bliver udviklet. Der er her også en sammenhæng med de igangværende kommunesammenlægninger. Allerede som følge heraf vil det ikke være praktisk at fastsætte de omhandlede regler som lovbestemmelser.

Spørgsmål 24:

I hvilket omfang vil de i § 32 D omhandlede bemyndigelser for finansministeren efter overgangstiden bortfalde og blive erstattet af lovbestemte regler?